

Het boek Daniël - nummer zesenvijftig

Het ontsluiten van het mysterie van Openbaring 17: de eindprofetie van de grote hoer en het beest

Jeff Pippenger
2024-01-20

De laatste voorstelling van de koninkrijken van de Bijbelse profetie wordt gevonden in Openbaring hoofdstuk zeventien. In dat hoofdstuk, in vers drie, wordt Johannes naar de „woestijn” gevoerd, opdat de engel Johannes het oordeel kan tonen over de „grote hoer” van de profetie, die zit op „vele wateren” en die „hoererij” heeft bedreven met de „koningen der aarde.”

En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende tot mij: Kom hier; ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit op vele wateren; met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben, en die de bewoners der aarde dronken gemaakt heeft van de wijn van haar hoererij. En hij voerde mij weg in de geest naar een woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens. Openbaring 17:1–3.

Volgens Johannes' eigen woorden stelt de „woestijn” de twaalfhonderdzesentwintig jaren van pauselijke heerschappij voor, vanaf het jaar 538 tot aan de tijd van het einde in 1798.

En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat men haar daar zou voeden duizend tweehonderd zestig dagen. ... En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang. Openbaring 12:6, 14.

In de geest werd Johannes overgebracht naar de twaalfhonderdzesentwintig jaren van pauselijke heerschappij. Die jaren waren vooraf uitgebeeld door de drieënhalve jaar van droogte ten tijde van Izebel, Achab en Elia. Die jaren zouden voortduren totdat het pausdom zijn dodelijke wond ontving in 1798, want dat was „bepaald” om plaats te vinden aan het einde van de eerste gramschap, hetgeen het einde was van de oorlog die over het heiligdom en het heil was gebracht door de twee verwoestende machten van het heidendom en het pausdom. Al deze feiten zijn uiteengezet in recente artikelen.

De „grote hoer” is de hoer van Tyrus uit Jesaja, die gedurende zeventig symbolische jaren vergeten zou worden, welke de „dagen van één koning” waren. De geschiedenis van de Verenigde Staten is de geschiedenis van de symbolische zeventig jaren, die voorafgeschaduwde waren door de zeventig jaren van gevangenschap tijdens de heerschappij van Babylon, het eerste koninkrijk van de Bijbelse profetie. Gedurende die geschiedenis zou de grote hoer van Tyrus vergeten worden. Aan het einde van die geschiedenis zou zij in herinnering worden gebracht en opnieuw uittrekken om haar liederen te zingen, en aldus hoererij bedrijven met de koningen der aarde. Johannes werd geestelijk overgebracht naar de geschiedenis van de pauselijke heerschappij om het oordeel over de

pauselijke macht te zien. Het oordeel over een dochter van een priester die hoererij bedreef, was dat zij met vuur verbrand moest worden.

En wanneer de dochter van enige priester zich ontheiligt door hoererij te bedrijven, ontheiligt zij haar vader: zij zal met vuur verbrand worden. Leviticus 21:9.

In het visioen van het oordeel over de grote hoer, dat aan Johannes werd gegeven door een van de engelen die een van de zeven laatste plagen uitgoot, werd getoond dat zij met vuur verbrand werd.

En de tien horens die gij op het beest zaagt, dezen zullen de hoer haten en haar woest en naakt maken, en haar vlees eten en haar met vuur verbranden. Openbaring 17:16.

De wateren waarop de grote hoer zit, zijn de volken der wereld, die onder haar gezag zullen worden gebracht wanneer de Verenigde Staten de gehele wereld misleiden om het beest te aanbidden, dat eveneens de grote hoer is. De Verenigde Staten worden dan de voornaamste koning van de tien koningen die in de profetie van Openbaring zeventien worden voorgesteld, en in deze beeldspraak vertegenwoordigen de Verenigde Staten de eerste koning die hoererij bedrijft met de hoer, hoewel zij die daad vervolgens met alle koningen zal volbrengen.

De eerste koning van vele koningen wordt voorgesteld door Achab, die gehuwd was met de grote hoer, die in de gemeente van Thyatira wordt voorgesteld als Izebel. Het oordeel over Izebel (de grote hoer) wordt voltrokken door de tien koningen, die door de macht van de Verenigde Staten tot een verbond van kerk en staat gedwongen zullen worden. Die koningen zullen erin toestemmen het pausdom toe te staan over de wereld te heersen (op de wateren te zitten), ondanks hun haat tegen de hoer.

En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben; maar zij ontvangen macht als koningen, één uur met het beest. Dezen zijn een van zin, en zullen hun kracht en macht aan het beest geven. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen; want Hij is een Heere der heren en een Koning der koningen; en die met Hem zijn, zijn geroepenen, en uitverkorenen, en gelovigen. En hij zeide tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken, en scharen, en natiën, en talen. En de tien horens die gij op het beest gezien hebt, dezen zullen de hoer haten, en zullen haar woest en naakt maken, en zullen haar vlees eten, en haar met vuur verbranden. Want God heeft in hun harten gegeven Zijn wil te volbrengen, en eensgezind te zijn, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden Gods zullen vervuld zijn. En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, die koningschap heeft over de koningen der aarde. Openbaring 17:12–18.

De „tien koningen” (de Verenigde Naties) haten in werkelijkheid het pausdom, maar worden door de omstandigheden gedwongen hun kortstondig koninkrijk over te dragen aan de pauselijke macht in de ijdele hoop de wereld te redden van haar toenemende rampen. Wanneer zij haar misleiding inzien, worden zij het werktuig om haar met vuur te verbranden, ter vervulling van de wet in Leviticus.

De „tien koningen” „voeren oorlog tegen het Lam” door middel van de vervolging die zij over Gods volk van de laatste dagen brengen.

Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken een ijdel ding? De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen tezamen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde, zeggende: Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen. Die in de hemelen troont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en hen verschrikken in Zijn brandende gramschap. Psalmen 2:1–5.

De vervolging die door de koningen der aarde ten behoeve van het pausdom wordt voltrokken, werd ook tegen Christus aan het kruis bedreven.

die door de mond van Uw knecht David hebt gezegd: Waarom hebben de heidenen gewoed en de volken ijdele dingen bedacht? De koningen der aarde hebben zich opgesteld, en de oversten zijn tezamen vergaderd tegen de Heere en tegen Zijn Christus. Want in waarheid zijn tegen Uw heilig Kind Jezus, die Gij gezalft hebt, zowel Herodes als Pontius Pilatus, met de heidenen en de volken van Israëel, tezamen vergaderd, om te doen al wat Uw hand en Uw raad tevoren bepaald had dat geschieden zou. Handelingen 4:25–28.

De „koningen der aarde” die zich bij de kruisiging van Christus tegen Hem verhieven, stellen de „tien koningen” van Openbaring zeventien voor, die opnieuw oorlog voeren tegen het Lam door zijn volk te vervolgen. Aan het kruis waren die koningen de „vergadering der goddelozen” die Christus „omsingelden”, en die dit opnieuw doen met zijn volk van de laatste dagen.

Want honden hebben mij omringd; de vergadering van de goddelozen heeft mij omsingeld; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij zien op mij neer en staren mij aan. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad. Psalmen 22:16–18.

De tien koningen, die het oordeel over de grote hoer voltrekken, verbranden haar met vuur, want zij is een hoer die beweert de dochter van een priester te zijn. Die koningen worden ook voorgesteld als „honden”, en de tien koningen zullen de grote hoer niet alleen met vuur verbranden, maar ook „haar vlees eten”. De dood van Izebel werd teweeggebracht toen zij van de muur werd geworpen en op de grond te pletter sloeg; daarna kwamen de honden en aten haar vlees.

En toen Jehu te Jizreël gekomen was, hoorde Izebel het; en zij schminkte haar gezicht, maakte haar hoofdtooi op, en keek uit het venster. En toen Jehu door de poort binnenging, zei zij: Is het vrede met Zimri, die zijn heer doodde? Toen hief hij zijn gezicht op naar het venster en zei: Wie is aan mijn zijde? Wie? En twee of drie hovelingen keken naar hem uit. En hij zei: Werpt haar neer. Toen wierpen zij haar neer; en een deel van haar bloed spatte tegen de muur en tegen de paarden; en hij vertrapte haar. En toen hij binnengekomen was, at en dronk hij, en zei: Gaat toch deze vervloekte vrouw bezien en begraaft haar; want zij is een koningsdochter. Toen gingen zij haar begraven; maar zij vonden van haar niet meer dan de schedel, de voeten en de handpalmen. Daarom kwamen zij terug en berichtten het hem. Toen zei hij: Dit is het woord des Heren, dat Hij gesproken heeft door de dienst van Zijn knecht Elia, de Tisbiet, zeggende: Op het stuk land van Jizreël zullen de honden het vlees van Izebel eten. En het dode lichaam van Izebel zal zijn als mest op de oppervlakte van het veld in het stuk land van Jizreël, zodat men niet zal kunnen zeggen: Dit is Izebel. 2 Koningen 9:30–37.

De tien koningen, die de Verenigde Naties zijn, wier voornaamste koning de Verenigde Staten is, zullen het oordeel over het pausdom brengen door haar met vuur te verbranden en haar vlees te eten. Dat oordeel is hetgeen de engel aan Johannes kwam tonen, en om dat te doen voerde hij Johannes mee in de geschiedenis van de woestijn, maar niet eenvoudig naar een willekeurig punt in de geschiedenis van de woestijn, maar naar het eigenlijke einde van die periode. Het is duidelijk dat Johannes aan het einde van de twaalfhonderdzesig jaren werd geplaatst, want toen hij de vrouw zag, was zij reeds dronken van het bloed der vervolging en reeds aangeduid als de moeder der hoeren.

En hij voerde mij weg in de geest naar een woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud en kostbare stenen en parels, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen en de onreinheid van haar hoererij; en op haar voorhoofd was een naam geschreven: GEHEIMENIS, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER DER HOEREN EN DER GRUWELEN DER AARDE. En ik zag de vrouw, dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus; en toen ik haar zag, verwonderde ik mij met grote verbazing. Openbaring 17:3–6.

De hoer van Tyrus, die ook de „grote hoer” is die in Openbaring zeventien wordt voorgesteld, zou vergeten worden tot de tijd waarin zij opnieuw haar liederen zou zingen en hoererij bedrijven met de koningen der aarde.

Elk gezaghebbend woordenboek dat vóór 1950 werd uitgegeven, geeft aan dat de in Openbaring zeventien met scharlaken beklede vrouw een symbool is van de Rooms-Katholieke Kerk, maar tegenwoordig meent de wereld dat de Katholieke Kerk een christelijke kerk is. De wereld is vergeten wie zij werkelijk is.

Toen Johannes haar zag, liep de vervolging van de Donkere Middeleeuwen ten einde, want zij was reeds dronken van het bloed der heiligen. Het natuurlijke illustreert het geestelijke, en een mens wordt dronken nadat hij gedronken heeft, niet tevoren.

De protestanten die zich eeuwen vóór 1798 van het katholicisme hadden losgemaakt, waren tegen 1798 reeds begonnen aan hun terugkeer naar de katholieke gemeenschap, want zij werd aangeduid als de “MOEDER DER HOEREN.” Toen Johannes haar zag en zich verwonderde, waren de kerken die zich vroeger van haar gemeenschap hadden afgescheiden, reeds teruggekeerd. Zo werd Johannes naar 1798 gevoerd, toen de grote hoer reeds miljoenen christenen had vermoord en de voormalige protestantse kerken reeds had verleid haar vermetele aanspraak te aanvaarden dat zij het hoofd der kerken was, zoals Justinianus haar in het jaar 533 had aangeduid.

Vanuit het profetische gezichtspunt van 1798 stelde de engel Johannes vervolgens de laatste voorstelling van de koninkrijken der Bijbelse profetie voor.

En de engel zeide tot mij: Waarom hebt gij u verwonderd? Ik zal u het geheimenis zeggen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, dat de zeven koppen en tien horens heeft. Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit de afgrond en ten verderve gaan; en zij die op de aarde wonen, zullen zich verwonderen, wier namen niet geschreven staan in het

boek des levens van de grondlegging der wereld af, wanneer zij het beest aanschouwen dat was en niet is, en toch is. Hier is het verstand dat wijsheid heeft. De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit. En het zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, en één is er, en de ander is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven. En het beest dat was en niet is, ook hij is de achtste, en is uit de zeven, en hij gaat ten verderve. En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben; maar zij ontvangen macht als koningen, één uur met het beest. Openbaring 17:7–12.

Een beest is in de bijbelse profetie een koninkrijk, zoals gemakkelijk te herkennen is in de hoofdstukken zeven en acht van Daniël, en het geheimenis dat de engel aan Johannes voorhoudt, is het geheimenis van het beest en van de vrouw die op het beest rijdt. De vrouw op het beest is de grote hoer die hoererij bedrijft met de koningen der aarde. Zij is Izebel en haar man is Achab.

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen; en zij zullen tot één vlees zijn. Genesis 2:24.

Een man is een man en een vrouw is een vrouw, maar samen zijn zij één vlees. Het geheimenis van het beest is dat het een combinatie is van kerk en staat, de combinatie van vrouw (kerk) en beest (koningen) die één koninkrijk zijn, dat uit twee delen bestaat. Staatskunde en kerkelijke machtsuitoefening verenigd, met de vrouw aan het hoofd van de verhouding, is het „beeld van het beest”. Aan Johannes wordt de vrouw getoond die door het beest wordt gedragen, want zij is het die de verhouding beheerst.

En de vrouw die gij gezien hebt, is die grote stad, die heerschappij voert over de koningen der aarde. Openbaring 17:18.

Samen vertegenwoordigen het beest en de vrouw één koninkrijk (één vlees), maar de engel legt de nadruk op de verhouding van de grote hoer tot de koningen der aarde. „Het beest dat” „was, en niet is”, dat „uit de afgrond zal opkomen en ten verderve varen”, waarover „zij die op de aarde wonen, zich zullen verwonderen”, is het pausdom wanneer de dodelijke wond van de grote hoer genezen is. Zij „was” het vijfde koninkrijk van de Bijbelse profetie, maar er was „besloten” dat zij in 1798 een dodelijke wond zou ontvangen.

Toen Johannes geestelijk naar 1798 werd verplaatst, „was” zij geen beest, en „toch”, wanneer haar dodelijke wond wordt genezen aan het einde van de zeventig symbolische jaren die uitlopen op de spoedig komende zondagswet, „is” zij opnieuw levend, zingt zij haar liederen, bedrijft zij hoererij en vermoordt zij christenen.

Hoofdstuk zeventien is de laatste voorstelling van de koninkrijken van de Bijbelse profetie, en als zodanig moet het overeenstemmen met de eerste vermelding van de koninkrijken van de Bijbelse profetie. De eerste vermelding van die koninkrijken wordt gevonden in Daniël hoofdstuk twee, dat is weergegeven op beide kaarten die een vervulling waren van Habakuks bevel om het gezicht op te schrijven en duidelijk te maken op tafelen.

De Millerieten hadden gelijk in hun begrip van Daniëls koninkrijken der bijbelse profetie zoals voorgesteld in de hoofdstukken twee, zeven en acht, maar hun begrip was onvolledig. Millers

juweel van Daniël hoofdstuk twee straalt in de laatste dagen tienmaal helderder, want het wordt erkend als de eerste verwijzing, niet alleen naar de koninkrijken der bijbelse profetie, maar ook naar de eerste verwijzing van de openbaring dat de achtste uit de zeven is. Jezus illustreert altijd het einde van een zaak met het begin van een zaak.

Alle profeten spreken over de laatste dagen, en Johannes identificeert in Openbaring zeventien het laatste aardse koninkrijk wanneer hij „het beest dat” „was en niet is, en zal opkomen uit de afgrond en ten verderve gaan” voorstelt. Het beest stijgt op uit „de afgrond”, wat een symbool is van „een nieuwe manifestatie van satanische macht.”

“‘Wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben [aan het voleindigen zijn].’ De periode waarin de twee getuigen, met zakken bekleed, zouden profeteren, eindigde in 1798. Terwijl zij de voltooiing van hun werk in verborgenheid naderden, zou oorlog tegen hen gevoerd worden door de macht die wordt voorgesteld als ‘het beest dat uit de afgrond opkomt’. In vele van de naties van Europa waren de machten die in Kerk en Staat regeerden, eeuwenlang door Satan beheerst geweest, door bemiddeling van het pausdom. Maar hier wordt een nieuwe openbaring van satanische macht aanschouwelijk gemaakt.” *The Great Controversy*, 268.

Sommige theologen zullen aanvoeren dat, omdat het „beest dat opkomt uit de afgrond” in Openbaring elf in de passage wordt geïdentificeerd als het atheïsme van de Franse Revolutie, de uitdrukking „afgrond” een symbool van atheïsme is. Maar de islam steeg op uit de „afgrond” in Openbaring negen, en de islam is geen atheïsme. De afgrond vertegenwoordigt een satanische manifestatie.

‘Ik vertelde hem dat de Heer mij in een visioen had getoond dat mesmerisme van de Duivel was, uit de bodemloze put, en dat het daar spoedig heen zou gaan, samen met hen die het bleven gebruiken.’ *Review and Herald*, 21 juli 1851.

Iets van „de Duivel” is iets uit „de afgrond”. In Openbaring zeventien is het beest dat opkomt uit de afgrond de macht die ten verderve gaat en diegenen van wie de namen niet in het boek geschreven zijn, zullen het met verwondering volgen. „Verderf” betekent eeuwige verdoemenis en wordt in Openbaring voorgesteld als de „poel van vuur”, waarin het beest geworpen wordt.

En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die voor zijn ogen tekenen gedaan had, waardoor hij hen verleidde die het merkteken van het beest ontvangen hadden en hen die zijn beeld aanbaden. Deze beiden werden levend geworpen in een poel van vuur, brandende van zwavel. Openbaring 19:20.

In hoofdstuk dertien wordt het eerste beest dat uit de zee opkomt, dat zuster White rechtstreeks als het pausdom identificeert, aangewezen. In die passage verwondert de wereld zich achter het pauselijke beest aan.

En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond; en zijn dodelijke wond werd genezen; en de gehele wereld verwonderde zich achter het beest aan. Openbaring 13:13.

Het beest van Openbaring zeventien, waarover „zij die op de aarde wonen zich zullen verwonderen”, is de laatste openbaring van satanische macht die plaatsvindt wanneer de dodelijke

wond van het pausdom wordt genezen bij de spoedig komende zondagswet. Elk profetisch kenmerk van de vrouw en van het beest waarop zij rijdt in hoofdstuk zeventien, duidt op de kerk van Rome, zoals de woordenboeken die vóór 1950 werden uitgegeven, eveneens aangaven.

Het beest van Openbaring zeventien is een symbool van de vereniging van kerk en staat, die het beeld van het beest is. Het beest met zeven koppen en tien horens is het koninkrijk dat is samengesteld uit de tien koningen (de Verenigde Naties), waarop de vrouw rijdt en waarover zij heerst. De vrouw is het pausdom, dat wordt aangeduid als Babylon de grote, de moeder van de hoeren. Nadat de symbolen zijn geïdentificeerd, kunnen wij terugkeren naar 1798, het punt in de geschiedenis waarheen Johannes werd gevoerd om de laatste voorstelling van de koninkrijken van de Bijbelse profetie te ontvangen.

Wij zullen die koninkrijken, en hun voorstelling in Daniël hoofdstuk twee, in het volgende artikel behandelen.

„Iedere natie die op het toneel van het handelen is verschenen, is toegestaan haar plaats op de aarde in te nemen, opdat gezien zou worden of zij het voornemen van ‘de Wachter en de Heilige’ zou vervullen.” De profetie heeft de opkomst en ondergang van de grote wereldrijken nagegaan — Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome. Met elk van deze, evenals met naties van minder macht, herhaalde de geschiedenis zich. Elk had zijn tijd van beproeving, elk faalde, zijn glorie verbleekte, zijn macht week, en zijn plaats werd door een ander ingenomen.

“Terwijl de volken Gods beginselen verwierpen en in deze verwerping hun eigen ondergang bewerkten, bleek het toch duidelijk dat het goddelijke, allesoverheersende voornemen door al hun handelingen heen werkzaam was.” Education, 177.